

Propozycje ZABAW dla dzieci młodszych z rodzicami w warunkach domowych :

Zabawy kształtujące pojęcia matematyczne:

proszę wykorzystać guziki :

- układanie w szeregu od najmniejszego do największego
- grupowanie wg koloru , kształtu, wielkości, ilości dziurek itp.
- **układanie sekwencyjne** /rytmy/: np. mały, duży, mały, duży, mały, duży... np. zielony, czerwony, niebieski, zielony, czerwony, niebieski., lub dwa małe , jeden duży, dwa małe , jeden duży, dwa małe, jeden duży itp. Rodzic rozpoczyna układanie dziecko dokłada zgodnie ze schematem.

Przy układaniu rytmów można wykorzystać wcześniej wyciętych z papieru po kilkanaście kształtów: koła , trójkąty, prostokąty, paski ale też inne dowolne wzory przy zachowaniu ich jednorodności .

Rytmy można również ze starszymi dziećmi rysować. Rodzic rozpoczyna dziecko kończy.

Można też zabawić się w dostrzeganie regularności poprzez wysłuchanie rytmu np.; dwa klaśnięcia, dwa uderzenia w stół lub klaśnięcie, uderzenie w kolano, uderzenie w stół itd.

Są też proste zabawy rytmiczne wykonywane ciałem: np. podskok, przysiad, ręce w bok, podskok przysiad ręce w bok i wiele innych inwencji pamiętając o zachowaniu kolejności i wyborze prostych ruchów. Rodzic proponuje sam sekwencje ale również dziecko jeśli już opanuje zasady może zadawać rodzicowi zadanie do wykonania.

Liczenie.

Można w domu z dzieckiem liczyć różne sprzęty domowe; krzesła, okna, drzwi, ale też kosmetyki w łazience, ubrania na suszarce, łyżki w szufladzie, książki na półce, klocki, samochody, lalki itp. Aby liczenie odniosło efekt dziecko nie tylko wypowiada kolejno liczebniki ,ale też dotyka kolejno liczonych przedmiotów. Rodzic w tym czasie, w formie zabawy może zapisywać na kartce ile w domu jest różnych rzeczy, trzeba zrobić inwentaryzację. Starsze dzieci mogą zapisywać same. Obok np. narysowanego auta stawiają odpowiednią ilość kresek lub zapisują cyfrą.

Możemy też **mierzyć** długość pokoju kuchni, korytarza, dywanu, stołu itp. Mierzenie może się odbywać za pomocą kroków, ale też stopami, dłonią, klockiem, sznurkiem. Przy tej okazji można pokazać dzieciom miarkę krawiecką, stolarską, linijkę i porozmawiać o ich zastosowaniu przez dorosłych.

W zakresie kształtowania schematu własnego ciała dziecko poprzez zabawę uczy się nazywania części ciała. Rodzic zadaje pytania: **w obrębie głowy**, gdzie masz oczy, uszy, nos, brwi itp. Przymykanie oczu, podnoszenie brwi, marszczenie czoła. Nazywanie koloru oczu dziecka, rodzica. Zachęcanie do pokazywania wspólnie różnych min; uśmiechniętej, smutnej, zdziwionej, przestraszonej. Można zapytać dziecko, kiedy człowiek ma taką minę , w jakich sytuacjach? Te zabawy można też robić przed lustrem w łazience, w przedpokoju.

Ręce . Można wraz z dzieckiem nazywać poszczególne części: palce- każdy ma swoją nazwę- nadgarstek, itd. Można zaproponować zabawy paluszkowe; palce się witają, mocują ze sobą, chowają itp. Ręce to również gesty umowne:, machanie na powitanie, wołanie, zatrzymanie –gest stop- podawanie dłoni na powitanie / w warunkach bez korona wirusa/,itp. Oklaski jako wyraz uznania i zadowolenia.

Podobne ćwiczenia i zabawy można przeprowadzić z **nogami**. Nazywać ich poszczególne części, określać do czego służą: biegania, skakania, chodzenia. Można z dzieckiem zabawić się w „paradę śmiesznych kroków”. Początkowo wymyśla rodzic a dziecko naśladuje, a potem proponuje wesole kroki dziecko.

Zagadki ruchowe czyli pantomima. Rodzic pokazuje ruchem ciała, gestem, mimiką jakąś czynność, a dziecko ma za zadanie odgadnąć co to jest. Dla maluchów proponuję by zawęzić czynności do tych znanych dziecku z najbliższego otoczenia i zapytać np. co robi mama, tata? : jedzie samochodem , pierze, czyta gazetę, je obiad, odkurza, gotuje itp.

Zebrano z wykorzystaniem literatury „ Dziecięca matematyka” i własnych doświadczeń.

U. Rzepecka.